

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIÀ SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 31, núm. 41, Diumenge XXVIII de durant l'any, 10 d'octubre de 2010.

EL LEPRÓS QUE RETORNA “EUCARÍSTICAMENT”

La narració de la curació dels deu leprosos posa de manifest que per a Sant Lluç el més important no és tant el miracle com la diversa reacció que aquest provoca en els que han estat curats. Als nou leprosos que no tornen els és suficient la curació. No tornen potser perquè senten la salut com un dret i no com un do; com un dret i no com un miracle. Els seus cossos han estat alliberats de la lepra, però ells no han trobat veritablement el Senyor, no han viscut l'experiència d'un veritable encontre amb Jesús. Per contra, el leprós que retorna per donar-li gràcies, confessa amb el seu gest que la presència de Déu ha trobat en la persona de Jesús el seu temple, la seva manifestació plena i definitiva. Aquesta és una “clau eucarística” que ens cal descobrir en el centre del relat. El cor de la fe cristiana és l'Eucaristia, i l'evangelí d'avui ens ensenya que la salvació es rep al final d'un camí que nosaltres comencem a recórrer quan, prenent consciència de la guarició obrada en les nostres vides per Crist, retornem envers Ell per donar-li gràcies. Celebrar l'“Eucaristia” significa precisament donar gràcies, és a dir, reconèixer els signes pels quals al llarg de la setmana, el Senyor ha manifestat la seva presència viva i actuant en la nostra vida. ¿Com oblidar que la darrera paraula de Santa Clara d'Assís fou: “*Et dono gràcies, Senyor, per haver-me creat*”? Si, cada dia és per a nosaltres un do de l'amor de Déu en Jesucrist!

DIMARTS, FESTA DE LA VERGE DEL PILAR

No és festa de precepte. Les misses seran a les 8:30, 10:00 i 20:15.

A LES 10:00 h: **MISSA BATURRA** EN HONOR DE LA VERGE DEL PILAR, AMB LA PARTICIPACIÓ DEL CENTRE ARAGONÈS DE SARRIÀ I DEVOTS DE LA VERGE. Ofrena floral a la Verge del Pilar.

ACTE DE REFLEXIÓ SOBRE LA VISITA DEL PAPA. Divendres, 15 d'octubre, festa de Santa Teresa d'Àvila, a dos quarts de vuit, el Prof. Guzmán Carriquiry, subsecretari del Consell Pontifici per als Laics, pronunciarà una conferència –“*A l'espera de Benet XVI. Sentit i Responsabilitat*”– a la basílica de la Puríssima Concepció (C/ Aragó núm. 299). Diverses associacions han convocat aquest acte, el qual ajudarà a sospesar la importància de la visita del Sant Pare.

CONSELL PASTORAL. La reunió s'aplaça al dimarts 20 d'octubre, a les 8 del vespre. **NOU GRUP DE FORMACIÓ CRISTIANA.** Els dijous, després de la missa del vespre (20,15h.), diferents joves, ens reunim per posar en comú la nostra fe, i fer-la créixer tot aprofundint en els seus diferents aspectes. Les reunions acaben de començar i estan obertes a tothom qui vulgui fer camí de fe en la comunitat cristiana de la parròquia. Podeu posar-vos en contacte amb Mn. Carles o Mn. Manel.

MISSA PER L'ANTONIO XATART FERRER. El proper dimecres dia 13, a les 20'15h., se celebrarà una missa funeral per l'ànima del nostre estimat feligrès Antonio Xatart i Ferrer, que va traspasar el passat dia 30 d'agost. L'Antonio es va sentir vinculat a la nostra Parròquia des de tota la vida, i se la va estimar i freqüentar sempre, col·laborant en els seus anys joves en “L'Orfeo”, pel qual va treballar tant, no sense patiments. Mn. Manel presidirà la Missa, acompanyat de Mn. Ignasi Armengou –l'amic capellà de sempre– i de Mn. Joan Díaz, fill de Sarrià. El nostre condol a tota la família, especialment a la seva esposa Mercè.

ELS INSCRITS PER A LA VISITA DEL PAPA. La Parròquia hi participarà com a grup amb un nombre que ja arriba a 200 persones. Se sortirà de Sarrià amb quatre autocars, els quals ens deixaran a la Sagrada Família i, en acabar, ens retornaran aquí. Més endavant donarem detalls més concrets per tal que ningú es despisti.

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Dissabtes i Vigílies de festa, amb servei de guarderia pels petits:** 19:15h. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. **Centre Parroquial** – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail**

LA ROSA MÉS BELLA DEL NOSTRE ROSER

Homilia de la Missa de la Festa Major en honor de la Verge del Roser

En venir a l'ambó per a proclamar l'Evangeli de l'Anunciació, he pres una rosa del ram de sobre l'altar. Pensareu, ¿què pretén Mn. Manel? Estigueu ben atents, perquè al final de l'homilia ho descobrireu. Ara mantingueu l'atenció. Abans vull subratllar alguns punts concrets de l' Evangeli que acabem d'escoltar.

1. L'àngel

És el missatger que ve de part de Déu i que s'adreça a Maria. Aquesta setmana hem celebrat la festa dels arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael. Avui hem celebrat la memòria dels sants àngels de la guarda. Una setmana, doncs, curulla de presències angèliques. També podeu contemplar ara la nostra església: quantes figures d'àngels no hi són presents: els veiem en actitud d'adoració, de lloança, de companyia amical, de protecció, de guiatge. Els àngels ens introdueixen en l'àmbit de la presència de Déu, i per copsar-ne la presència, cal tenir una mirada i un cor purs, una atenció i un recolliment com els de Maria. A mi em sembla que els àngels se serveixen també de mediacions humanes concretes: cada u pot fer la llista dels "àngels" de la seva vida, la intervenció dels quals ha estat decisiva en circumstàncies delicades, potser difícils.

2. El silenci

A l'escola de Maria hi aprenem el silenci. Som educats en el silenci. Perquè Déu no ens parla sinó en el silenci. Que n'és d'important la "cultura del silenci". Les coses de la vida, les decisions importants, només maduren en el silenci, requereixen un espai interior, a on no senyoregi el soroll. A la família, a l'escola, a la catequesi, hem d'educar al silenci. Sense crear aquest àmbit interior no és possible la pregària, l'escolta autènticament "religiosa", ni acollir la Paraula. No és possible ni la comunicació ni el diàleg.

3. El contingut de l'anunci

"Déu te guard, plena de gràcia". "No tinguis por". "Tindràs un fill, Jesús". El Verb, la Paraula, es farà carn teva, humanitat nostra. Per obra de l'Esperit Sant, però mitjançant el teu "sí", Maria! Gràcies pel teu "sí" a l'anunci de l'àngel! És l'anunci de la Vida i l'Esperança, per a tota la humanitat. *"El poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra"*. Oh, l'ombra! No és la nit. És el medi en el qual el germen de tot el que existeix comença la seva cursa. A allò que neix li cal l'ombra, la calma reposada de l'ombra, perquè és en la seva frescor que es nodreix l'arbre, que la vida esclata. L'ombra són les entranyes d'una mare, la saba preciosa que fa sorgir la vida. La fe és acceptar de reposar en l'"ombra". Allí hi ha l'Esperit que actua.

4. El sí de la Verge

"Sóc la serventa del Senyor, que es compleixin en mi les teves paraules". Els nostre "sí", el de tota vocació en l'Església, arrenca del sí de Maria: el sí del matrimoni, el sí de la transmissió de la vida, el sí del ministeri sacerdotal, el sí de la vida consagrada. I a l'arrel, el sí del nostre Baptisme i de la Confirmació, el sí de cada Eucaristia! El sí posa Maria en camí: comença ara la paciència maternal, l'espera travessada de ferides, la ruta que va de Natzaret a Betlem, de Betlem a Egipte, d'Egipte a Natzaret, i de Natzaret a Canà, al Calvari, al Cenacle. El nostre "sí" ens posa en la ruta de Maria!

5. La intercessió maternal de Maria

Esguardant Maria, l'Església retroba el seu rostre de Mare i no degenera en una involució que la transformi en una mena de partit, en una organització, en un grup de pressió al servei d'interessos humans, ni que aquests fossin els més nobles. Joseph Ratzinger, el reconegut teòleg i Papa actual comentava fa uns anys: **"Si en certes teologies i edesiologies d'avui, Maria no hi troba el lloc, la raó és simple: han reduït la fe a una abstracció. I una abstracció no sap què fer-ne d'una mare"**.

6. La "rosa" més bella

I ara us explico perquè he agafat la rosa blanca. He pensat que fins els més petits —a més dels grans— entendreu el meu gest. Prenc la rosa amb la mà i faig la senzilla experiència de contemplar-la, d'olorar-la, d'admirar-la. Us la mostro i dic: ¿qui la vol? Imagino les vostres mans, petites o grans, que s'alcen suplicants: jo la vull, dóna-me-la! I ara ve el més punyent: en aquest mateix instant en comptes de donar-vos-la, la masego, l'arrugo, la premso, la rebrego. ¿Ho veieu? I en la vostra cara hi llegeixo la indignació i la protesta. ¿Per què ho has fet? ¿Per què has destruït la seva bellesa? Doncs bé, ara arribo al cor de la qüestió: us volia dir que el pecat és això, és com masegar una flor més bonica encara, la flor que és la Verge del Roser, la flor que és el do de la fe, la flor que és cada vida concebuda en el si de la mare, la flor que som cada persona, creada a imatge i semblança de Déu! Potser vivim en una cultura que no s'adona del regal del jardí florit del Roser i que camina, indiferent, delectant-se amb flors artificials, o més greument encara, que destrueix la Flor més bella que portem al cor!

Mn. Manel